

3237 2den Del. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3238

en ny Feltflasse istedetfor en hortebleven eller af en Gjenstand til en Værdi til 12 St. skulde være nødvendigt at expedere ikke mindre end 15 Skrivelser, og det bliver dog nok nødvendigt, for at vedkommende Afdeling nu kan komme i Besiddelse af en ny Feltflasse istedetfor en hortebleven. Jeg kan saaledes ikke for mit Vedkommende tilraade det høie Thing at gaa ind paa de forhøiede Skidsatser, naar Virkningen deraf alene skal være, at Munderingsdepotet faar et større aarligt Beløb at disponere over, og jeg kan saameget mindre gjøre dette, som det af den foreliggende Betænkning fra Statsrevisionen over Statsregnskabet for Aaret 1868—69 synes at fremgaa, at det har Banffelighed for Munderingsdepotet at give nærmere Forklaring over hele den Arbeidsvirksomhed, som her udfoldes. Jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Uttring af Statsrevisionen, som findes i den nævnte Betænkning Pag. 172—73, og hvoraf det fremgaa, at da Statsrevisionen i Anledning af Statsregnskabet for 1868—69 begjærede Dplysning fra Munderingsdepotet, ikke blot om Beholdningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og ved dets Slutning, men ogsaa om, hvorledes Forandringen i Beholdningernes Værdi er fremkommen, var Munderingsdepotet ikke istand til at svare Statsrevisionen Andet end, at — som det hedder — Munderingsdepotets Bøger føres i den største Detail efter Reglerne for det dobbelte italienske Bogholderi. Det forekommer mig, at naar det har saadanne Banffeligheder for Munderingsdepotet at gjøre Rede og Rigtighed ligeoverfor Statsrevisionen for Beløb af flere 100,000 Rd.s Størrelse om Aaret, maa det have dobbelt Betænknelighed at skride til en Forøgelse af de Midler, som stilles til dets Disposition. — Da jeg har Ordet, tør jeg maasse gjøre et Par Bemærkninger ved et Vædringsforslag, som jeg tilligemed et æret Medlem (Dinesen) har stillet under Nr. 34. Jeg maa bemærke, at dette Vædringsforslag, som jeg som sagt har sluttet mig

til, for mit Vedkommende staaer i Forbindelse med min Stilling til Vædringsforslaget under Nr. 33, idet jeg nemlig er med til at indstille til Thinget kun at bevilge til Søforterne 5 pantserbrydende Kanoner, medens jeg derimod vil anbefale Thinget at anvende omtrent den samme Sum i 2 Aar til Anskaffelsen af 5,000 Remingtonrifler og det fornødne Materiale til yderligere at fremme Forarbejdelsen af dette Vaaben her i Landet. Naar jeg ser hen til Størrelsen af de Udgifter, som ogsaa paa det foreliggende Budget ere kalkulerede at ville medgaa til vort Forsvarsvæsen i det Hele, og som beløber sig til mellem 6 og 7 Millioner, kan jeg kun sige, at jeg finder, at det er overmaade stort, og jeg kunde ønske, ligesom jeg haaber, at man ad Aare vil kunne komme til en Nedsættelse af dette Beløb, men ligesaa bestemt er jeg ogsaa af den Mening, at Tidspunktet, hvor man kunde skride til Nedsættelse, ikke er kommet for Tiden. Jeg tror, at det er aldeles nødvendigt, at vi iaar gaa saa vidt, som det er muligt, i vor Bevilling til Forsvarsvæsenet, og jeg vilde ikke være med til at anbefale nogen virkelig Indskrænkning af det, som af Regjeringen er forlangt hertil. Paa den anden Side vil jeg ogsaa nødig gaa ud over det sædvanlige Beløb paa det ordinære Budget, idet jeg har den Fortrøstning, at hvis extraordinære Tilfælde skulde indtræffe — hvad jo let kan hændes — vi da altid ville have en Regjering, der ikke savner Driftighed til at tage Ansvar paa sig for at sætte os istand til at værges os. Det er min Overbevisning — jeg vilde ønske, at jeg kunde faa Aret dert, men det er min Overbevisning — at den Tid ikke for os er saa overmaade fjern, da vi igjen maa komme til at gribe til Vaaben, ikke for at opnaa vor Ret — thi det er et Ord, som ikke mere findes i de europæiske Ordboøger — men ligefrem for at forsvare de Stumper, som man i den almindelige Vlyndring har ladet os beholde. Det er min fulde Overbevisning, og det staaer